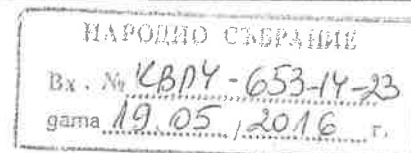

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

1407 София, бул. "Черни връх" 45, тел. 8147109, факс:9632188, e-mail: dans@dans.bg

Рег. №. 114-1354.....20... г.
Екз. 2.....

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И
ПРАВАТА НА ЧОВЕКА КЪМ
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ**

Адрес: гр. София 1169,
пл. „Княз Александър I” № 1

На Ваш изх. № КВПЧ-653-14-23/ 09.05.2016 Г.

По наш вх. № РД-2210/ 09.05.2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

В Държавна агенция „Национална сигурност” е получено Ваше писмо с цитирания по-горе номер, с което отправяте молба за становище по Законопроект за носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето, № 654-01-58, внесен от Красимир Каракачанов и група народни представители на 20.04.2016 г.

По така представения проект Държавна агенция „Национална сигурност” предоставя следното становище:

I. Общи бележки по законопроекта:

Като цяло, подкрепяме инициативата за уреждане на отношенията в регламентираната в законопроекта област, като вид мярка за защита на националната сигурност и обществения ред и в частност като мярка за борба с тероризма.

Безспорно, носенето на облекло, прикриващо или скриващо лицето на даден човек, препятства възможността за неговата идентификация, което би могло да доведе до невъзможност за ефективно осъществяване на работата на компетентните органи.

Предвид изложеното, считаме, че предложеният законопроект отчита промените в средата за сигурност през последните години, свързани с функциониращите и новонавлезли в страната религиозни изповедания.

На следващо място, предвид обстоятелството, че подобна забрана вече е въведена в част от общините в Република България, с предложения законопроект ще се постигне еднакво решение на проблема на територията на цялата страна.

Следва да се има предвид, както е посочено и в мотивите към законопроекта, че забрана за носене на облекло, прикриващо или скриващо лицето, е въведена и в други европейски държави.

Така например, подобна забрана е въведена със Закон № 2010-1192 от 11 октомври 2010 г. във Франция, като съответни промени са направени и в Наказателния кодекс на републиката, с който се криминализира принуждаването към носене на визираното облекло.

В свое решение от 1 юли 2014 г. по жалба № 43835/11 Европейския съд по правата на човека е постановил, че въведената с цитирания Закон № 2010-1192 от 11 октомври 2010 г. забрана за носене на облекло, скриващо лицето, не нарушава разпоредбите на чл. 8 „Право на зачитане на личния и семейния живот” и чл. 9 „Свобода на мисълта, съвестта и религията” от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (ратифицирана със закон, приет от Народното събрание на 31 юли 1992 г., обн., ДВ, бр. 66 от 1992 г.).

С оглед предмета на обсъжданата материя обаче, както и с оглед изискванията за строеж на нормативните актове и формулиране на правните норми, считаме, че текстовете на законопроекта следва да бъдат прецизирани.

II. Бележки по конкретни текстове:

1. Предлагаме използваните в чл. 1 от законопроекта понятия да бъдат прецизирани, а именно „граждани, населяващи територията на Република България” и „пребиваващи временно или постоянно в нея в качеството на чужденци или мигранти”.

Мотив за направеното предложение, на първо място, е обстоятелството, че националното законодателство обикновено борави с термините „гражданин на Република България”, „български гражданин”, „гражданин на държава-членка на Европейския съюз”.

Използваното понятие в чл. 1, ал. 1 от законопроекта „граждани, населяващи територията на Република България” би породило затруднения при тълкуването на цитираната разпоредба, а именно дали същата касае само българските граждани или и гражданите на държави-членки на

Европейския съюз или на страни от Европейското икономическо пространство.

На следващо място, въпреки че ал. 1 урежда предмета на закона, а именно – „условията за носене на облекло, скриващо напълно или частично лицето на гражданите, населяващи територията на Република България”, ал. 2 на цитирания член предвижда уредената в тази разпоредба забрана да се отнася и за чужденците и мигрантите, които не са сред лицата, изброени в ал. 1.

Следва да се има предвид и че макар понятието „мигранти” да се използва в подзаконови нормативни актове (например Наредба № 3 от 19.06.2009 г. за условията и реда за осигуряване на безплатно обучение по български език, както и на обучение по майчин език и култура, на учениците в задължителна училищна възраст - деца на граждани на държави - членки на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство и Швейцария, издадена от министъра на образованието и науката, обн., ДВ, бр. 50 от 3.07.2009 г.), същото няма легална дефиниция в националното законодателство.

Предвид изложеното, предлагаме чл. 1 от законопроекта да се прецизира.

2. Предлагаме навсякъде в текста на чл. 2 от законопроекта да бъде заличена думата „косата”.

Мотив за направеното предложение е обстоятелството, че скриването/покриването на косата е характерно не само за представителите на различни религиозни общности, поради което забраната на същото, с изключение на предвидените в специални закони случаи (например Закона за българските лични документи), би била твърде крайна мярка.

На следващо място, предлагаме навсякъде в текста на чл. 2 от законопроекта думите „скрито лице” да се заменят със „скриване на лицето”.

Бележката има технически характер.

3. Предлагаме в разпоредбите на чл. 3 и чл. 5 от законопроекта думите „и ал. 3” да бъдат заличени.

Мотив за направеното предложение е обстоятелството, че разпоредбата на чл. 1, ал. 3 от законопроекта не урежда забрана, а местата, за които се отнася тази забрана.

4. Предлагаме разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от законопроекта да бъде съобразена със Закона за българските лични документи и с подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от Закона за българските лични документи, биометрични данни се снемат от упълномощено длъжностно лице.

Разпоредбата на §1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на Закона за българските лични документи предвижда, че биометрични данни са изображението на лицето на гражданина и пръстовите му отпечатащи, които се използват за разпознаване и проверка на заявена самоличност.

Предвид изложеното, задължението за представяне на снимка при подаване на заявление за издаване на документ за самоличност по реда на Закона за българските лични документи, предвидено в чл. 4, ал. 1 от законопроекта, не е съобразено с разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от Закона за българските лични документи.

На следващо място, Законът за българските лични документи предвижда снимката да бъде задължителен реквизит (чл. 26, ал. 1, т. 1, чл. 41, ал. 1, т. 1, чл. 41а, ал. 1, т. 1, чл. 53, ал. 1, т. 1 и др.) от издаваните на лицата документи за самоличност.

Предвид изложеното, считаме, че по Ваша преценка разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от законопроекта би могла да отпадне.

По отношение на разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от законопроекта, считаме, че същата преповтаря смисъла на чл. 1, ал. 3 от законопроекта, в частта, отнасяща се до „официални институции и обекти на урбанизираната територия, свързани с предоставянето на образователни услуги”.

В случай че бъде преценено, че разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от законопроекта следва да остане, то предлагаме същата систематически да бъде поместена в чл. 1 от законопроекта, доколкото доразвива ал. 3 на същия.

5. По отношение разпоредбата на чл. 6 от законопроекта, считаме, че не е ясно в кои случаи контролът ще се осъществява от органите на Министерството на вътрешните работи и в кои – от органите на местната власт.

6. Предлагаме ал. 2 на чл. 7 от законопроекта да бъде заличена.

Мотив за направеното предложение е обстоятелството, че разпоредбата на чл. 9 от законопроекта предвижда актовете за установяване на административни нарушения по закона да бъдат съставяни по реда на Закона за административните нарушения и наказания, който съдържа правна уредба на свидетелите при съставянето на актовете.

В този смисъл преповтарянето на едни и същи разпоредби в два отделни нормативни акта е излишно.

7. Предлагаме в разпоредбата на чл. 8 от законопроекта думите „по реда на Закона за административните нарушения и наказания” да бъдат заличени.

Мотив за направеното предложение е обстоятелството, че текстът преповтаря този на чл. 9 от законопроекта.

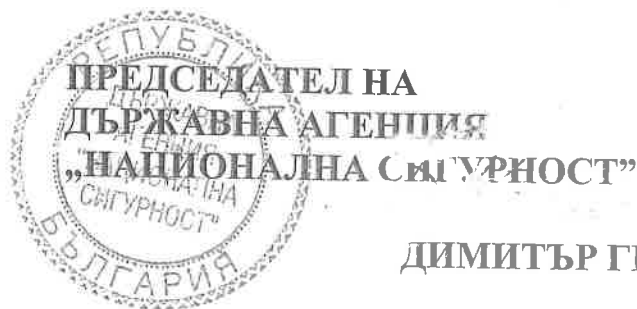
8. Предлагаме § 1 от Преходните и заключителни разпоредби на законопроекта да бъде заличен.

Мотив за направеното предложение е обстоятелството, че съдържанието на преходните и заключителни разпоредби в даден нормативен акт е уредено в разпоредбите на чл. 34 и чл. 35 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове.

Параграф 1 от Преходните и заключителни разпоредби на законопроекта не е съобразен с цитираните разпоредби от Указ № 883, както и с нормотворческата практика в Република България.

9. Предлагаме текстът на § 2 от законопроекта да бъде оформен в съответствие с изискванията на чл. 48 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове, съгласно който актът, с който се отменя, изменя или допълва нормативен акт, трябва да сочи и всички други нормативни актове или техни части, дялове, глави, раздели, членове, алинеи, точки или букви, които се отменят, изменят или допълват.

С уважение,

ДИМИТЪР ГЕОРГИЕВ